

Toen de vorige WKD'er uitkwam, zaten we net een paar weken in de coronacrisis. We dachten met zijn allen dat het niet zo lang zou duren, maar de maatregelen zijn hoewel minder streng en zwaar nog steeds van kracht. Een prettig gevolg van de crisis is dat de wegen minder druk zijn en dat er minder vliegtuigen de zomerse rust verstoren. Doordat het centraal schriftelijk niet doorgegaan is, wisten de meeste leerlingen al vroeg in het jaar of ze geslaagd waren of niet. Boze tongen beweren dat een diploma uit 2020 niet erg veel waard is. De mensen die dit zeggen snappen er niets van. Je bent niet geslaagd omdat je die ene week in april/mei je examen met goed gevolg hebt afgelegd. Nee, je hebt al die vier, vijf, zes, of zelfs meer jaren goed je best gedaan, tot 's avonds laat met je neus in de boeken gezeten, meerdere proefwerken en schriftelijke overhoringen gemaakt, iedere dag door weer en wind naar school gefietst, werkstukken, samenvattingen en verslagen gemaakt. In al die jaren ben je gegroeid van brugpieper tot bijna volwassene. Je diploma is een weergave van jouw inzet in je hele schoolperiode, dus.....hiep hiep hoera voor iedereen die geslaagd is. Veel succes in je volgende levensfase. Goed, dat moest ik even kwijt.

Onze onderzoeksjournalist, Jaco Bakker heeft de afgelopen drie maanden niet stilgezeten. Hij is gaan bekijken wat er nu allemaal gerealiseerd is met dat geld dat we van de gemeente hebben gekregen. Weet u dat nog? Twee jaar geleden ongeveer mochten we zomaar een bedrag van € 75.000 besteden. Na lang beraad was er besloten dat er een Tiny Forest gerealiseerd zou worden in het dorp, naast de schooltuinen. Jaco is met zijn camera op zoek gegaan. De resultaten staan verderop in de krant. Ik kan alvast verklappen dat het wel een heel erg Tiny Forest is wat er staat. Ook heeft hij de dijkophoging bij de geitenwei bekeken en contact gehad met het Hoogheemraadschap en ze een paar kritische vragen gesteld. Beide stukken roepen om actie, Kamervragen, demonstraties.

Verder vindt u nog een aantal vaste rubrieken. Blijft u alstublieft doorgaan met stukken insturen. Heeft u een leuk idee voor een artikel, maar bent u niet zo'n schrijftalent? Stuur gerust uw idee in. dewkder@hotmail.com

Prettige vakantie en blijf gezond.

Anita Wolvers

De geslaagden van ons dorp!

Het is inmiddels traditie dat we in het zomernummer de geslaagden van ons dorp in het zonnetje zetten. Dit jaar zijn dat Larissa ten Haken, Julia van Bochoven, Elisa van Maren, Marloes van Pelt, Faith-Jill de Kwant en Romy Scholten. Eindexamen doen is sowieso een bijzondere gebeurtenis om nooit te vergeten, maar dit jaar examen doen in coronatijd maakte het voor alle zes nog specialer. Zonder een centraal eindexamen en zonder lessen op school was de spanning er voor alle vier zeker niet minder om. Ze zijn dan ook terecht super trots op het behaalde eindresultaat met straks het diploma op zak. De officiële uitreiking staat nog op de planning. Hieronder vertellen ze aan de redactie ieder hun eigen verhaal. Opvallend is, dat het examen voor alle vier weer anders verlopen is. Elke school gaf er blijkbaar zijn eigen invulling aan, maar voor Larissa, Julia, Elisa, Marloes, Faith-Jill en Romy telde maar één ding en dat was HET DIPLOMA! Gefeliciteerd meiden!

Larissa ten Haken is 16 jaar en woont op Noorddijk 108. Zij is geslaagd voor de opleiding vmbo-basis Zorg & Welzijn op het Trias College in Krommenie.

Het was een rare tijd, vertelt Larissa. Geen lessen op school, maar alles online. Alleen een paar toetsen werden wel op school afgenomen. Die werden afgenomen in de gymzaal met uiteraard voldoende afstand tussen de andere leerlingen. Als je klaar was, moest je het werk in een bak stoppen en ging je vervolgens naar huis en was het wachten op het verlossende telefoontje van school: Geslaagd!.....en dan is er ook (nog) geen feestje..., maar wie weet komt dat later alsnog. Na de zomer gaat ze verder studeren aan het Horizon College in Purmerend.

Eerst 2 jaar de opleiding BOL niveau 2 voor kapper en dan verder op niveau 3 om uiteindelijk de opleiding voor schoonheidsspecialiste te kunnen afronden. Larissa heel veel succes met je vervolgopleiding.

Julia van Bochoven woont in de Bakkerstraat op nummer 33A, is 17 jaar en heeft HAVO-examen gedaan op het Bertrand Russel college in Krommenie.

Ook voor haar waren alle lessen in coronatijd online en was er geen centraal eindexamen. In de laatste week werd het SE (schoolexamen) online afgenomen en dat was dan meteen het examen. Op 1 juli is de diploma uitreiking, maar ook dat zal in aangepaste vorm plaatsvinden en helaas ook voor haar geen eindexamenfeestjes met klasgenoten.

Na de zomervakantie gaat ze naar de HVA in Amsterdam voor de studie 'creative business'. Julia ook voor jou de felicitaties en heel veel succes met je nieuwe studie.

molenvastgoed

Ampèrestraat 35-37 • 1446 TR Purmerend • 0299 462511
info@molenvastgoed.nl • molenvastgoed.nl

DIERENCREMATORIUM ZAA NSTAD

Industrieweg 50, 1521 NE Wormerveer
Telefoon: 06 87878711

Specialistische Dienstverlening bv
Specialistische Dienstverlening.

**Glasonderhoud *Gevelonderhoud
*Vloerconservering *Diepreiniging sanitair/keukens
*Hogedrukreiniging *Schoonmaak ICT en telecomruimte*

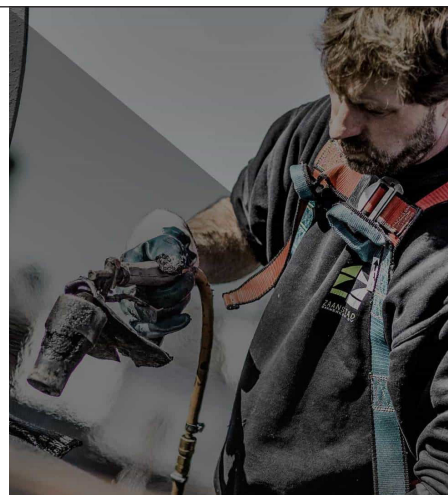
Impula 109/111 1448 WL Purmerend
t. 0299 643 328 www.hso-schoonmaak.nl

ZAA NSTAD DA KW ERKEN

Kwaliteit op eenzame hoogte

Roode Wildemanweg 45 • 1521 PZ Wormerveer • zaanstaddakwerken.nl

VERLICHTING
0631166565
citylinedesign.com

KOOPMAN

BRANDBEVEILIGING

Papiermakerstraat 2 1531 NA Wormer
Tel. 075-642 68 53 Fax. 075-642 54 85

Elisa van Maren, 18 jaar oud en wonend op de Bakkerstraat 32A, heeft ook haar HAVO-diploma gehaald aan het Bertrand Russelcollege in Krommenie. Zij heeft de schooltijd in coronatijd vooral als heel rommelig ervaren en dat zorgde voor veel onzekerheid.

Gingen lessen of examens nu wel of niet door. Het gebeurde regelmatig dat lessen op het laatste moment toch afgezegd werden, terwijl zij zich daar wel op had voorbereid. Bovendien bleef het tot op het eind heel spannend of ze wel zou slagen. In de media werd wel gezegd dat iedereen zou slagen, maar dat gevoel had Elisa zeker niet. Het bleef tot op het laatst spannend met heel pittige online toetsen met alleen een op school afgenomen mondeling Nederlands en tot grote teleurstelling ook voor Elisa geen leuke examenfeestjes om het geslaagd zijn te vieren.

Haar vervolgstudie is op INHOLLAND in Amsterdam. Ze gaat verpleegkunde studeren met als doel om na het behalen van haar propedeuse toegelaten te worden voor de studie geneeskunde aan de universiteit. Haar toekomstdroom is om voor 'Artsen zonder grenzen' te gaan werken. Nu Elisa, de eerste stap is gezet met het behalen van je diploma. Gefeliciteerd en heel veel succes met het realiseren van je toekomstdroom.

Romy Scholte is 17 jaar en woont op de Noordijk 116. Zij heeft examen gedaan voor vmbo-TL op het Saenredam College in Zaandijk. Ook zij heeft haar laatste schoolperiode als heel pittig ervaren.

Ze stond er goed voor, maar door de bijzondere omstandigheden vond ze het allemaal heel spannend en de online tentamens waren absoluut niet makkelijk. Op de dag van de uitslag zou ze tussen 9.00 en 13.00 uur gebeld worden, maar toen de tijd verstreek raakte ze toch aardig in paniek. Tot grote verrassing werd er na 13.00 uur thuis aangebeld en stond haar mentor samen met een andere docent met een pakketje op de stoep om haar persoonlijk te komen feliciteren en zo kwam alles toch nog goed. Ook organiseert de school een officiële aangepaste diploma uitreiking, waarbij ze twee familieleden mag meenemen.

Na de zomervakantie start voor Romy haar opleiding tot tandartsassistentie op het Regiocollege in Zaandam. Romy gefeliciteerd en veel succes op het Regio!

Op Amfibieplein 7 hangt de vlag uit voor Marloes van Pelt, oud 21 jaar. Zij heeft de opleiding Logistics Management in Breda succesvol afgerond.

Op dit moment weet ze nog niet precies wat ze verder gaat doen. Ze heeft wel drie opties bedacht: doorgaan voor een master, een baan zoeken in de logistiek of een seizoen skiles geven in Oostenrijk. Op de langere termijn wil ze graag een baan zoeken in de logistiek waar veel uitdaging in zit.

Faith-Jill de Kwant heeft de afgelopen twee weken met toetsen de theoretische leerweg op het Trias College met goed gevolg afgelegd.

Met haar 16 jaar staat zij nu voor een volgende uitdaging. Zij gaat een opleiding voor media-vormgeving volgen aan het Mediacollege in Amsterdam. Faith-Jill woont op het Amfibieplein 1 en vindt het ook jammer dat er geen examenfeest is

GESLAAGD

THEO THIJSSSEN

De schoolverlaters aan het woord:

Timo Langenberg

Ik ben Timo ik woon in Wormerveer en zit nu twee jaar op de Theo Thijssen. Het leukste op school vind ik de gezelligheid en de leuke juffen. De afgelopen periode in coronatijd vond ik vreselijk. Ik mocht met niemand afspreken en had weinig contact met klasgenoten. Alleen met Redmer heb ik een beetje contact gehouden. Het is ook jammer dat we op een andere manier afscheid moeten nemen. We nemen afscheid met een musical zonder ouders en we konden in mei niet naar kamp Hee6. Maar helaas is het niet anders. Volgend jaar ga ik naar het OPDC in Wormerveer. Ik vind het jammer dat ik niet met mijn vrienden op school kom. Mijn droom is om later zanger te worden en dus ook een beroemde ster te worden. En dat mijn familie altijd komt kijken. Ik vind de Theo Thijssen een top school en denk graag terug aan deze tijd op school. Gr, Timo

Redmer de Vries

Ik ben Redmer, woon in West-Knollendam en zit 8 jaar op de Theo Thijssen. Het leukste vind ik de gezelligheid en de juffen en meesters, want ze zijn grappig. De coronatijd vond ik vervelend, want ik kon mijn vrienden niet zien. Ik ben blij dat het afscheid met musical toch door kan gaan. Ik ga volgend jaar naar het Trias en ik heb veel zin om daarheen te gaan. Ik wil later met staal gaan werken. En mijn toekomstdroom is dat ik gezond blijf en veel geld ga verdienen. Ik heb een leuke tijd gehad op de Theo Thijssen. Ik denk vooral graag terug aan kamp. En ik wens voor de toekomst dat het een hele leuke school blijft. Juffen en meesters bedankt voor de mooie jaren die ik heb gehad op deze school. Redmer

Chloe Hila

Ik ben Chloe, ik woon in Wormerveer (sinds kort ben ik verhuisd). Ik zit al bijna 7 jaar op de Theo Thijssen. Het leukste vind ik dat het een kleine school is. Je krijgt meer aandacht (bijvoorbeeld extra hulp). Ik vond de afgelopen periode moeilijk, want mijn ouders gingen uit elkaar en ik moest verhuizen. Daardoor kon ik niet heel goed werken, maar het meeste is gelukt. Ik vind het verder jammer dat de ouders dit jaar niet mogen kijken bij de afscheidsmusical. Volgend jaar ga ik naar het Bertrand Russel College. Ik vind het spannend, maar ik heb er wel zin in. Ik weet nog niet wat ik later wil worden. Ik denk iets met dieren of met dansen. Dus misschien danslerares of hondentrainer. Ik denk graag terug aan groep 6 toen we voor het eerst op kamp gingen. En de musical was ook erg leuk om te doen. Ik vond het erg leuk om zo'n interview te geven. Chloe

Christian Mondragon

Ik ben Christian en ik woon in Markenbinnen. Ik heb 8 jaar op de Theo Thijssen gezeten. Het leukste vind ik dat we met groep 6/7/8 in één klas zitten. De afgelopen periode vond ik niet leuk we konden altijd naar school. Sommige dingen van rekenen en taal ben ik hierdoor vergeten. Ook vind ik je heel jammer dat we niet naar kamp Hee6 konden gaan. Volgend jaar ga ik naar het Trias en ik heb er veel zin in. Vooral dat ik daar nieuwe mensen kan ontmoeten. Ik wil later dierenarts worden. Ik kijk met veel plezier op mijn Theo Thijssen tijd. Vooral het kamp vond ik echt heel leuk. Christian

COLOFON

Redactie

Anita Wolvers
Wanda Kleiss
Jaco Bakker

Fotografie

Kitty van Vlaanderen

Inleveren kopij

dewkder@hotmail.com

Financiële administratie

Saskia Baltus

Eindcorrectie

Anita Wolvers

Opmaak

Ivar Bron
Rick Stadt

Druk

De Noorddam /
Zaansprint

Uitgelicht met Piet van Ingen

Op maandag 18 mei was ik 's avonds te gast bij Piet van Ingen. Hij woont samen met zijn vrouw op een prachtige plek aan het water. Oudere Zaankanters moeten Piet kennen van zijn winkel in geluidsapparatuur die hij jarenlang gerund heeft aan de Westzijde. In die tijd was Van Ingen een begrip. Had je behoefte aan een nieuwe versterker, boxen, draaitafel o.i.d. en je ging voor kwaliteit, dan ging je dus naar Piet.

Piet is ooit in een grijs verleden begonnen in een klein winkeltje in de Savornin Lohmanstraat in Zaandam. Hij verkocht daar trouwreportages. Maar ook fotograaf was niet Piets eigenlijke beroep. Hij heeft geleerd voor onderwijzer. Zijn vrouw Corina ontmoette hij op de kweekschool. Hij heeft daar naar zijn zeggen een prima tijd gehad. Kwam van de mulo en daarna vijf jaar kweekschool. En dan voor de klas. Hij heeft het anderhalf jaar volgehouden. Piet kon de kinderen redelijk wat bijbrengen, maar op het creatieve vlak schoot hij ernstig tekort. Toen vroeg zijn broer of hij niet bij hem en zijn moeder wilde komen werken. Zij hadden een fotozaak op de Nieuwendammerdijk in Amsterdam. Samen met nog een oom ontstond daar dus een heus familiebedrijf. Piet heeft toen in drie maanden tijd leren fotograferen.

De roots van Piet liggen in Amsterdam-Noord. *“Als je daar woont ga je ook voetballen.”* Piet ging bij D.W.V. voetballen. Tot zijn 23^e. Hij was een van de betere. Daarna tekende hij bij D.W.S. en speelde in de eredivisie. Met het 2^e elftal is Piet nog tweemaal landskampioen geweest. Ook heeft hij nog in het amateurelftal van Oranje mogen spelen.

Ondertussen ging het werken bij zijn moeder gewoon door. Maar net als alles van een leien dakje gaat slaat het noodlot toe. In het huis van zijn moeder breekt brand uit. Piet en Korina hadden net een huis gekocht in Zaandam op de Treilerstraat en het jonge stel geeft noodgedwongen moeder en twee broertjes onderdak in hun kersverse woning in Zaandam.

Piets moeder was een vrouw bij wie het ondernemen in het bloed zat en een praatje niet uit de weg ging. Op een dag liep zij door de Savornin Lohmanstraat en zag dat daar een winkel ging verdwijnen.. De familie van Ingen vond dat ze beter waren en goedkoper dan de concurrentie in Zaandam, dus om zich meer te profileren hadden ze wel behoefte aan een winkel. De winkel voor trouwreportages wordt dus voortgezet in Zaandam

Een vriend van Piet haalde hem over om audioapparatuur te gaan verkopen. Dat was dus een gouden zet. De concurrent was Wastora en daar liepen alleen maar ex-voetballers rond in verkoopkostuum met de ballen verstand van geluidsapparatuur. Bij Piet liepen nerds in spijkerbroek die je een goede versterker konden verkopen. De overgang naar de Westzijde was een feit. Langzamerhand ging Piet uitbreiden en er kwamen vestigingen in onder andere Schagen en Purmerend. Op het hoogtepunt had hij wel 10 zaken. Foto, hifi, en zijn broer ging zich ook nog toeleggen op de verkoop van computers. Vandaag de dag is er nog één winkel waar Van Ingen op de ruit staat, maar daar heeft Piet geen invloed meer op.

Dat werken in de winkel ging Piet heel goed af en hij was er ook goed in, maar zijn hart lag en ligt bij het voetballen. Al die tijd was hij ook actief als jeugdtrainer, in eerste instantie bij Z.F.C.. In die tijd is hij ook begonnen met zijn trainerscursus. Daarna senioren getraind, o.a. bij PSCK in Zaandam, 't Kalf. *“Enorme leuke tijd*

gehad daar, nooit kampioen geweest, maar dat was ook niet mijn doel.” Plezier hebben was het doel en bij die club lukte dat zeer zeker.

Toen kwam Andries, Andries Jonker, vriendje van Louis van Gaal. Ze kenden elkaar al jaren en hij vroeg Piet of hij wilde helpen met scouten voor de KNVB. Zo kwam hij bij Volendam terecht en daar heeft hij dertien jaar als jeugdtrainer en hoofd scouting gewerkt. Op zijn 67^e is hij daarmee gestopt. Hij heeft ook nog voor Bayern München en Wolfsburg gescout. Daarna nog Arsenal, AZ en tot slot Ajax. Piet is nu 76 jaar en is nog steeds niet gestopt met werken.

Zeventien jaar geleden maakte het stel de overstap van Zaandam naar West-Knollendam. Ik stel hem de vraag die we aan iedereen in deze rubriek stellen: Wat mis je in het dorp? Als je burgemeester zou zijn van dit dorp, wat zou je eerste actie zijn? *“Ik zou er in ieder geval voor zorgen dat er meer mensen de weg naar het dorpshuis zouden vinden.”* Net als zoveel mensen die ik interview mist ook Piet heel erg de saamhorigheid. Hij zou heel graag zien dat dit anders zou zijn, maar hoe hij dat voor elkaar moet krijgen weet hij ook niet. Misschien een oproep hier in deze krant. Wie heeft er ideeën om de saamhorigheid terug te krijgen?

Piet en Corina, bedankt voor een heel gezellige avond.

Anita Wolvers

Piet op z'n terras aan de Tapsloot

EBRO VALVES BV

Ronde Tocht 9 • 1507 CC Zaandam
075 61 27 87 8 • info@ebrovalves.nl

SPECIALAANK IN HUISHOUDLIJKE APPARATUUR
RENAUD

**EIGEN TECHNISCHE DIENST • ONDERDELEN
SNELLE SERVICE • INBOUW APPARATUUR
DESKUNDIGE INSTALLATIE**

Wandelweg 41B • 1521 AB Wormerveer
Tel.: 075 - 621 21 08 • info@renaudwitgoed.nl

Witgoed specialist
altijd zeker van je zaak

WWW.RENAUDWITGOED.NL

U kunt ook
adverteren in de
WKDer

HSO
Schoonmaakservice bv
Kraakhelder zaken doen!

Uw professionele schoonmaakpartner voor:
• Theater • Bioscopen • Kantoren • Winkelcentra
• Grootwinkelbedrijven...

Impula 109/111 1448 WL Purmerend
t. 0299 643 328 www.hso-schoonmaak.nl

Zuideinde 50 Koog aan de Zaan

Rietveld
openhaarden
www.openhaard.com

EN
Vastgoed advies

Roode Wildemanweg 47 Wormerveer • envastgoedadvies.nl

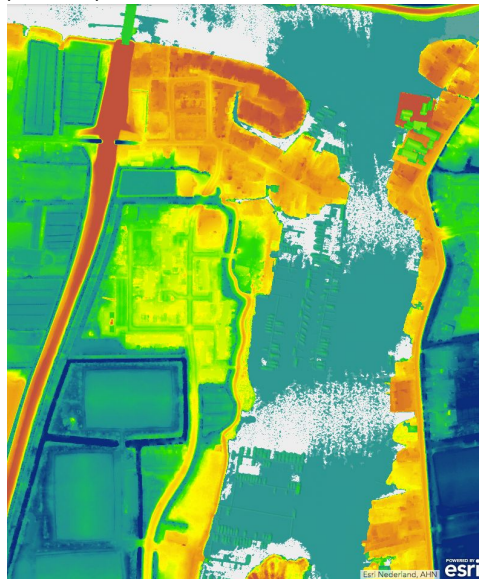
Veilige dijk, droge voeten?

De dijkverhoging is zo goed als klaar. Alleen het kale talud en het bord in het geitenweitje herinneren nog aan de werkzaamheden. Wie dit bord aandachtig bekijkt ziet op de achtergrond, links naast de lachende meneer, het kerkje van Durgerdam. Waarom die meneer, met het logo van het Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier op z'n trui, staat te lachen is me niet helemaal duidelijk. Durgerdam is namelijk helemaal klaar met HHNK. Ook daar wil HHNK de dijk verhogen. Durgerdam verzette zich. Protest tegen aantasting van uitzicht, historie en natuur, twijfels over de noodzaak van de dijkverhoging. Een 'hoofdpijndossier' voor HHNK. Omdat de situatie tot in de Tweede Kamer escaleerde werd het dijkversterkingsproject in 2017 stopgezet. Na jaren van protest besliste de Raad van State 22 april j.l. dan toch dat de versterking kan doorgaan. Bij ons is de dijkverhoging zonder veel weerstand uitgevoerd. Het middeleeuwse dijkje is inmiddels bedolven onder een nieuw strak dijklichaam. Nu alleen dat bord nog weg. Of mogen we dat houden? Er was wel een kleine aanpassing, dankzij Marga Palmboom, lid van de Adviescommissie Welstand en Monumenten Zaanstad. Haar achtertuin grenst aan de dijk. Toen ze hoorde dat HHNK ook de beeldbepalende teensloot aan de binnenkant van dit 750 jaar oude dijkje wilde dempen, gaf ze dit door aan Zaans Erfgoed. Deze stichting en Zaans Schoon maakten daarop gezamenlijk bezwaar en met succes; de sloot is behouden. Tot zover alles goed, want droge voeten willen we allemaal. En de nieuwe dijk torent nu een veilige 90 cm boven de Zaan uit. Toch? Maar er is iets gek aan de hand. Havenmeester André van Gellekom wees me er op; het dijkje glooit aan beide uiteinden zichtbaar naar beneden. Nu de dijk af is ben ik het maar eens gaan opmeten. En ja, bij het hek van ZVV loopt hij bijna een halve meter af, tot het niveau van het oude dijkje aldaar. Aan de andere kant, bij het gemaal, loopt het nog verder af.

foto: de hoge dijk bij de geitenweide

Waarom is de dijk daar niet verhoogd? Tijd voor een onderzoek. Het niveau van de Zaan wordt met gemalen op 50 cm onder NAP (NAP is zeg maar gemiddeld zeeniveau) gehouden. Als het water onverhoopt stijgt, waar lopen we dan gevaar? Dat is tot op de millimeter precies te zien op ahn.nl, een interactieve, publiekelijk toegankelijke hoogtekarta van Rijkswaterstaat. Ik heb ingezoomd op ons dorp en een printscreen gemaakt. (zie afb.)

Op ahn.nl kun je precies bekijken hoe (on)veilig je woont. De kleuren in deze afbeelding geven de hoogte weer: blauw (de laagste delen), groen (ongeveer het peil van de Zaan) via geel naar oranje en rood (boven NAP). Gebaseerd op data van vóór de ophogingen van o.a. dijk, schooltuin, Bakkersstraat en grasveld.

Je ziet meteen dat het noordelijke deel bijna helemaal boven de zeespiegel ligt. Vorig jaar liet de gemeente het veld en de bestrating van de gehele Bakkersstraat nog eens 20 cm extra verhogen. Je zou dit met recht het Hoge Noorden kunnen noemen. Hier hoeft men zich niet druk te maken over dijkdoorbraak. Ook op een interactieve website van de overheid (risicokaart.nl) is te zien dat men de kans op overstroming voor dit gedeelte nihil

acht. Zuidelijk van het dorps huis liggen de straten 25-60 cm onder NAP. Daar is de dijkveiligheid dus van groot belang. Op de AHN-kaart kun je zien wat er gebeurt als het peil van de Zaan stijgt. Eerst zal het water aan de noordkant, bij het gemaaltje, over de dijk spoelen, hier ligt het dijkje het diepst, 10cm onder NAP. Daar stroomt de Zaan dan in de binnensloot, die vervolgens het lage deel van het dorp onder water zet. Bij verdere waterstijging volgt de dijk langs ZZV. Naast het Bloemendaal- bosje is het laagste punt. Via het terrein van ZZV, het geitenweitje en de Piet Kuiperlaan stroomt het dan zo het dorp in. Tegen die tijd ligt de nieuwe dijk als een vliedberg in de Zaan.

foto: de lage dijk bij ZZV

Bovendien is in 2017 nog een nieuw gemaal opgeleverd. HHNK zelf hierover: "Om een kostbare dijkverhoging in het gebied van de Schermerboezem te vermijden is bij Schardam een gemaal aangelegd." Waarom dan toch die dijkverhoging hier? Inmiddels heb ik contact gehad met met object-beheerder regionale waterkeringen en kunstwerken Nicolet de Zwart van HHNK. Mijn vraag was echter te lastig om op korte termijn goed te kunnen reageren. Daarom: wordt vervolgd! ,Jaco Bakker

(dit artikel is ingekort. Het hele artikel is binnenkort te lezen op www.denoorddam.nl of op te vragen bij de redactie)

foto: het waterpeil bij het gemaal

Beste Dorpsbewoners

juli 2020

Corona... Wat een bizarre tijd. Niemand had dit ooit kunnen voorspellen. Nu wij weer een beetje terug gaan naar "normaal" kunnen wij ook even terug kijken hoe wij als stichting Dorpshuis Westknollendam dit hebben ondergaan. De deuren moeten sluiten van ons Dorpshuis voelde niet goed maar was wel een begrijpelijk en noodzakelijk besluit. In het begin hebben wij regelmatig nagedacht over wat wij voor ons Dorp konden betekenen.

Maar ook bij ons was er onzekerheid en een kleine angst, "wat kun je doen als het land in een lockdown zit ..." en "Wat is wijsheid in deze onbekende situatie".

Ook binnen ons bestuur hadden wij te maken met de gevolgen van de Corona. Werk verdween, grote aanpassingen werden gevraagd en hard werkende mensen in de zorg die overuren maakten.

Vanaf het begin hebben wij onze financiële situatie in de gaten gehouden. Geplande grote uitgaven hebben wij vooruit geschoven, de koeling hebben wij uitgezet en de voorraad waarvan de houdbaarheidsdatum naderde zoveel mogelijk verkocht. Met de financiële buffer die wij hebben, kunnen wij gelukkig deze onzekere periode overbruggen. Natuurlijk blijft het spannend het komend seizoen. Wij mogen ervan uit gaan dat wij niet hetzelfde kunnen/mogen doen als voorgaande jaren. Ook voor ons geldt de 1,5 meter richtlijn.

De komende periode zullen de maatregelen worden aangepast of weer aangescherpt. Wij zullen de informatie vanuit de overheid en het RIVM blijven volgen. Ons bestuur komt regelmatig bijeen

om te bespreken hoe wij het nieuwe seizoen ingaan. In overleg met onze vaste clubs gaan wij kijken hoe zij van start kunnen gaan waarbij de 1,5 meter richtlijn wordt toegepast. **Wij gaan ervan uit dat het Dorpshuis voor iedereen per 1 september weer open gaat.**

Er ligt voor ons een uitdaging op tafel: "Hoe gaan wij onze activiteiten uitvoeren op 1,5 meter". Het "nieuwe normaal" vraagt een andere kijk op de invulling en inrichting van ons Dorpshuis. Niet alleen het waarborgen van de saamhorigheid en gezelligheid maar ook het gebruik van ons gebouw en de schoonmaak hiervan. Dit vraagt weer veel van onze vrijwilligers. Het gemak en het laagdrempelige om ons Dorpshuis te gebruiken, te huren zal veranderen. Wij staan open voor deze veranderingen en gaan net als altijd vol goede moed en positiviteit het nieuwe seizoen in.

Het bestuur van Stichting Dorpshuis De Noorddam

Sonja, Saskia, Sandra, Beyhan, Karin, Willy, Corry en Wim

Gelukt!

In de vorige WKD-er zal iedereen die hem gelezen heeft gezien hebben dat er een vacature in stond voor de bestuursfunctie van bardienstcoördinator.

We hebben lang getwijfeld of we niet nog een jaartje door zouden gaan maar we zijn beiden privé erg druk en dat heeft ons uiteindelijk toch doen besluiten om het stokje te willen doorgeven. Er kwam op de vacature al heel snel reactie in de persoon van Frank Schipper. We hebben een gesprek met hem gehad en hem daarna geïntroduceerd bij het overige bestuur en iedereen was enthousiast.

Frank zal de komende tijd alle taken van ons gaan overnemen en het nieuwe aanspreekpunt gaan worden voor het coördineren van alle bardiensten. We zullen Frank uiteraard wel helpen bij het inwerken en waar mogelijk voorspreken aan de vrijwilligers.

Corry en ik blijven wel beschikbaar als vrijwilligers en willen ook betrokken blijven bij het organiseren van activiteiten. We hebben een uitermate leuke tijd gehad met al die enthousiaste dorpsgenoten die steeds weer voor ons klaarstonden om te helpen in en om dorpshuis de Noorddam. Ook de leden van het bestuur wensen wij een warm hart toe en heel veel succes voor het komende seizoen! Hopelijk wordt het minder heftig dan de huidige periode en kan iedereen haar/zijn draai weer vinden.

En last but not least, Frank, heel veel succes!!

Hartelijk bedankt en wie weet, tot later!

Corry en Wim Hogenhuis

De WKD ulag

Ja hoor hij is er nog. De enige echte WKD ulag, ontworpen door de bewoners van Westknollendam. De Noorddam heeft besloten om wat ulaggen te laten drukken. Dus zou u een ulag willen hebben Dan kunt u hem gewoon kopen bij de Noorddam. Op dagen dat de Noorddam open is kunt u de ulag aanschaffen.

En laten we nou eerlijk zijn hij is gewoon te leuk. Leuk voor aan het huis of misschien voor op de boot. Ook de Noorddam gaat weer ulaggen met de WKD ulag.

De grote 100 cm x 150 cm kost € 30,-
En de kleine 70 cm x 100 cm kost € 18,-

Er is een beperkte hoeveelheid dus wacht niet te lang want dan zijn ze weer op.

Mag ik me even voorstellen, Ik ben **Frank Schipper**, Bakkersstraat 3 in Westknollendam. Bij de meeste wel bekend. ik heb de taak van bardienst coördinator overgenomen van Wim en Corrie Hogenhuis. Vanaf dit komende seizoen ben ik het

aanspreekpunt en sleutel adres voor de vrijwilligers die bardienst gaan draaien. Ik hoop dat we een leuke en goede samenwerking zullen hebben.

De tijden blijven op dit moment toch nog onzeker maar ik spreek de hoop uit dat we in september een frisse start kunnen maken in ons mooie gebouw De Noorddam.

Agenda

2020

Di: 1 sep	De restart van de Noorddam
Contacten bestuur, uragen en verhuur	info@denoorddam.nl
aanmelden, inschrijving	evenementen@denoorddam.nl
voorzitter	voorzitter@denoorddam.nl
penningmeester	penningmeester@denoorddam.nl
secretaris	secretaris@denoorddam.nl

Wordt actief binnen de Noorddam.

meld je aan als lid bij de vele clubs die actief zijn in de Noorddam of geef je op als vrijwilliger, achter de bar, de schoonmaak of voor de vele reparatie's en onderhoud.

Ook binnen ons bestuur kunnen we hulp gebruiken voor onze website, PR en sponsoring en nog veel meer.

Kom eens langs en maak eens een praatje met onze bestuursleden en of vrijwilligers. Geef aan wat je mist of bied jouw expertise aan.

Samen kunnen we er weer een mooi seizoen van maken.

'Westknollendammers

Van onze verslaggever
WICHARD MAASSEN

WESTKNOLLENDAM

Voor de bewoners aan het einde van de straat Westknollendam moet het leven één lange vakantie zijn. Met hun tuinen, grenzend aan de Zaan, bezitten ze een terras aan huis. Het uitzicht is er weidser en levendiger dan in menig zomers lustoord. „Wij hoeven niet op vakantie”, roept Marrie Kos van nummer 70 uit. „Als we thuiskomen uit ons werk hebben we hier alles. Maar we gaan wel weg, hoor. Voor de kinderen hè.”

Op een natte zomerdag maakt de omgeving rond jachthaven 't Swaentje een verlaten indruk; veel boten, maar weinig volk. De zondags aandoende rust wordt hooguit verstoord door een jochie op een mountainbike, dat doet alsof-ie een motoragent is.

Aan de loop van de straat Westknollendam is nog te zien waar tot aan halverwege de zeventiende eeuw de Knollendam, die het vloedwater uit de Schermer moest tegenhouden, heeft gelegen: namelijk in het verlengde van de straat. De huizen eraan, voor een deel gehuld in oud Zaanse groen, zijn een allegaartje van bouwstijlen en staan, zo lijkt het, schots en scheef aan de rooijlijn. Desondanks maakt het geheel een harmonieuze indruk.

Het huis van de familie Kos vormt een blokje van twee met dat van de burens. Zeven jaar geleden was 'nummer 70' dé mogelijkheid om terug te keren op het oude nest. Marrie groeide op in Westknollendam, maar woonde daarna een aantal jaren in Wormerveer. „Dit huis is van voor de oorlog. Toen we het kochten, was het helemaal in de oude staat. Zo'n beetje alles was afgekeurd. Elk jaar pakken we een grote klus aan.”

Zicht op de haven

Ze loopt naar het achterraam en wijst naar een net gelede fundering van een paar vierkante meter, bestemd voor één uitbouw. Vervolgens troont ze haar

□ Marrie Kos met kinderen in de tuin: 'Als we thuiskomen uit ons werk, hebben we hier alles.' Foto Ronald Peeters

Wijkplaats

Iedereen kent ze wel, die plekjes waar je zou gaan wonen als je de hoofdprijs in de staatsloterij zou winnen. Of waar je juist voor geen goud naartoe zou willen

verhuizen. Over deze bijzondere plaatsen gaat de serie De Wijkplaats.

Voor de tweede aflevering togen we naar Westknollendam.

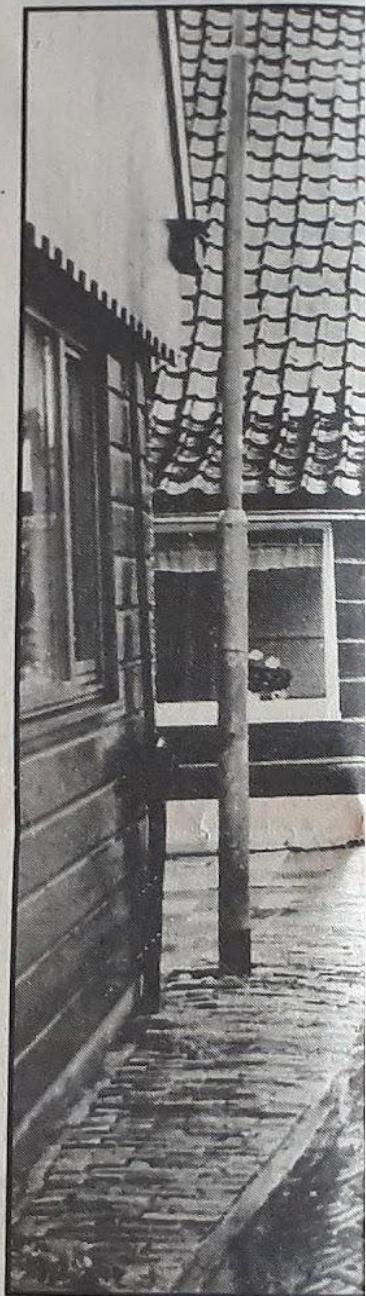
bezoek de zeker vijftien meter lange tuin in. Vanaf de steiger - ook zelf aangelegd - kun je de vele, nu werkeloze, jachten haast aanraken. „Het is ideaal zo'n tuin op het zuiden, met zicht op de haven.”

Degenen die hier wonen, zegt Marrie, willen nooit meer weg, inclusief zichzelf. „Het is een unieke plek, altijd rustig. Er is ook verder niets, alleen een kroeg. Voorheen kwam er een SRV-wagen en een groenteboer door de straat. Maar de winkels zijn evengoed dichtbij. Met de fiets ben je in tien minuten in Wormerveer.”

Marrie haalt de schouders op. „Je wordt heel makke-

lijk hier. Toen ik nog in Wormerveer woonde, rende ik op een dag wel twintig keer naar de winkel. Hier bestaat een goed contact met de burens, je gaat gauw even langs om wat te lenen.”

Het enige nadeel van zo'n afgelegen woonplek vindt Marrie dat ze niet even op koopjesjacht kan, bij de Hema bijvoorbeeld. Maar het is niet echt een nadeel, haast ze zich eraan toe te voegen. „Misschien is het een nadeel dat de kinderen hier heel beschermd opgroeien en ze aanpassingsproblemen krijgen als ze naar het voortgezet onderwijs gaan. Maar voorlopig zie ik het als een voordeel. Deze basis hebben

□ Aan de loop van de straat mer moest tegenhouden, hee

ze toch maar mooi gehad.”

Parkeerverbod

Voor het echtpaar Schenk van nummer 80 is de romantiek van het Westknollendamse leven er in de loop der jaren wel wat van afgesletten. Niet dat Hans en Gré ooit spijt hebben gehad van hun aankoop 35 jaar geleden, maar het is er de laatste jaren een stuk minder leuk op geworden. „Sinds er hier rond de brandweerkazerne een parkeerverbod geldt,

Toen: 1992 of 1993 - West-Knollendammers hoeven niet op vakantie : Foto 1: Marry Kos met Ronaldo en Gideon in hun tuin achterom. Foto 2: Het oudste straatje van Westknollendam met Ko van Bergen en z'n karretje, links te zien: het huis van de Fam. Boot en daarachter de Bakkers- winkel van Piet en Suus Oortwijn en daarachter nog een klein stukje te zien van jachthaven "de Boeier" van A. van Gellekom. Rechts te zien: Het huis van Mevr. Kok en daarnaast woonde toen Magda Berman & aan het eind de Melkboer van de fam. de Boorder.

hoeven niet op vakantie'

Westknollendam is nog te zien waar tot aan halverwege de zeventiende eeuw de Knollendam, die het vloedwater uit de Scherft gelegen: namelijk in het verlengde van de straat.

Foto Ronald Peeters

moet je je auto ik weet niet waar parkeren", moppert Hans Schenk, „vooral in de weekeinden en de vakanties. We hebben in het dorp drie jachthavens en daar komen ze allemaal met auto's heen. Dit eindje is echt een stieffkind."

De woning van Hans en Gré, die geheel schuil gaat achter de brandweergarage, was een gelukje. Bij toeval ontdekte ze dat het meer dan honderd jaar oude houten en inmiddels totaal gerenoveerde

huis te koop stond. De woningnood was in die tijd enorm en voor mensen van buiten Wormerveer - waar Westknollendam toen onder viel - was het niet eenvoudig om er aan iets te komen.

Na al die jaren is het vrije gevoel van het buiten wonen gebleven, hoewel ook dat minder sterk is dan 35 jaar geleden. „Je hebt er geen erg meer in. Je wordt je er weer bewust van als mensen hier voor het eerst komen. Dan

zeggen ze 'wat woon jij mooi'. Ik zou inderdaad nooit meer in een stad in een rijtjeshuis willen wonen", bekent Schenk met een blik op z'n erf, waar de fel gekleurde planten strijden om de aandacht.

De Schenks beseffen dat ze waarschijnlijk niet tot het eind in Westknollendam zullen wonen. Er is geen winkel meer in het dorp en ze worden tenslotte een dagje ouder. Een aantal ouderen is inmiddels vertrokken.

Schenk (60): „Wij hebben het er ook wel eens over. Maar als we verhuizen, dan is het naar iets landelijks. Tussen Westknollendam en Wormerveer heb ik wat land met schapen en dat moet op een andere plek ook mogelijk zijn."

Winkels heeft Gré trouwens nooit gemist. „Als het moet ga ik naar Zaandam", vertelt ze met een blik vol afkeuring. „Maar daarna ga ik zo gauw mogelijk naar huis, want ik hou er niet van."

MOOIE TAFELS!

tja, het zijn toch niet alleen de mannen die het doen... het is eerder verteld, de heren bepalen de receptuur, doen de boodschappen bij de horecagroothandel en supermarkt, maken daar vervolgens een klein feestje van middels afsluiting met koffie en een broodje bal. Ze koken, dienen de gerechten op, schenken de wijn en ruimen de bende die ze maken op. de titel van dit stukje, daar komen de vrouwen in het spel. Het is een wezenlijk deel van het diner, de tafel. Uiteraard hebben we het dan over het dekken. Geheel volgens de etiquette en aangepast aan de (aantal) gangen komen onderborden, glazen en bestek ter tafel. En dat is het niet alleen, het belangrijkste is nog het zichtbaar meegeven van een thema. Dat kan het seizoen zijn of een ander gegeven. De dames zijn hier al ruim van tevoren mee bezig. Welk thema zal ik kiezen en hoe kan dat het beste en leukste uitgebeeld worden. Hier hebben we al talloze geweldige voorbeelden van meegemaakt. Heel leuk! het maakt het diner compleet!

Piet van Splunteren

Eef en Paul uit Westknollendam maken gehaakte sleutelhangers voor zorgpersoneel ZMC: 'We zijn drie weken bezig geweest'

Uit het NHD van 16-05-20, door Frederique Teillers, foto Paul Kok

Geen kaartje, geen spandoek of Facebookbericht, maar 175 gehaakte hartjes als sleutelhangers voor zorgpersoneel maken; Eef en Paul Kok uit Westknollendam deden het.

„Mijn moeder Eef kwam op het idee, ze houdt van haken”, vertelt Paul. „175 hartjes was eerst niet de bedoeling. Maar een vriendin van mijn moeder die in het Zaans Medisch Centrum werkt, zei dat er wel meer dan 150 mensen werken. Dus heeft ze er een paar bij gedaan. Ik heb met mijn 3D-printer sleutelhangers gemaakt met de woorden 'Thank You' erop, die aan de hartjes vastzitten. Ik ben niet heel technisch aangelegd, ik werk in een kolenfabriek, maar puzzelen met die 3D-printer die ik heb staan is een soort hobby.”

Eef (62) doet er een kwartier over om één hartje te haken. „Dus we zijn ongeveer drie weken bezig geweest. Vrijdag zijn de sleutelhartjes naar het ZMC gebracht. Die mensen werken dag en nacht, en zo hard. Ze hebben het echt een bedankje verdiend.”

Wat een verwarring

Het blijft elke dag weer een vreugdevol moment om vanuit het dorp de polder in te fietsen. Ook hond Floris geniet daar met veel plezier van. Er is telkens weer veel te zien: de vele bloeiende bloemen van smeerwortel, koekoeksbloem, wederik en boterbloem zijn in deze tijd volop aanwezig. Het is ook leuk om te zien dat in de nieuwe berm rond de brug allerlei verschillende bloemen tevoorschijn komen. Ik denk niet dat die ingezaaid zijn, maar ze zijn er wel: klaprozen, herik (de gele) en kamille (de witte) zijn er in grote hoeveelheden.

Op mooie dagen zijn de fietsers in dit corona-tijdperk er ook in grote getale. En tot voor kort bij het fietstunneltje in grote verwarring!

Onze dorpsgenoot Richard zag al een tijdje de consequenties van de onjuiste bewijzing van het fietspad naar Spijkerboor. Vele fietsers belandden aan zijn hek met de gedachte daar al een verfrissend biertje te kunnen nuttigen, niet wetende dat dat alleen is voorbestemd voor dorpsgenoten.

Ook twijfelende fietsers die in wanhoop aan de schilder StevenJan vroegen of ze op de goede weg waren, werden naar het groene hek verwezen. Ik ben ook vele malen door fietsers aangesproken waar op hun voorhoofd de parelende zweetdruppels van onzekerheid aanwezig waren.

Ik kon dit niet langer aanzien. Het zijn tenslotte al moeilijke tijden. Mede gestimuleerd door echtgenote Wanda toog ik in armoede op een zondag met ladder en gereedschap naar de ANWB-paal bij het oude schooltje om het bordje Spijkerboor te verwijderen. Dat lukte. Na het tunneltje stond nog steeds de paal die Spijkerboorfietsers richting het dorp verwees. Die heb ik toen maar een kwartslag gedraaid. Dit allemaal onder goedkeurend toezicht van de buurtbewoners Gre en Martin, die gelukkig ook een passende inbussleutel hadden. Toen naar de derde paal langs de N246. Maar wat jammer die boutjes waren door deze bijna bejaarde man (ik citeer mijn dochter) niet los te krijgen. Dan maar even niet en ik dacht een mail naar de provincie te sturen. Na een paar dagen met nog steeds zoekende fietsers kreeg ik een appje van buurtbewoner Martin: "Ze hebben de paal in zijn geheel vervangen. En ook die langs de weg." Dat is goed nieuws, dacht ik nog optimistisch, want wie schetst mijn verbazing bij het bekijken van de eerste nieuwe paal. Het bordje "West-Knollendam" is wel aanwezig en wijst ook in de richting van het dorp, maar met de tekst aan de achterkant. Je moet dus zowat in de heg van Martin kruipen om de tekst te kunnen lezen. Dit vraagt om een corrigerende tekst op de witte kant van het bord. Met spanning in het lijf liep ik naar de wegwijzerpaal langs het fietspad van de N246. Een spiksplinternieuwe paal met fleurige bordjes was hier ook geplaatst. Maar het valt blijkbaar niet mee om dit soort acties in een keer goed te doen. Als je op het fietspad staat en naar de goede weg zoekt, stralen vijf witte bordjes je tegemoet. De fietsers die eronder stonden namen hun toevlucht voor goede informatie maar weer naar hun vertrouwde iPhone. Je moet tenslotte wat. Ook deze bordjes vragen om een nadere toelichting. Gelukkig kon ik beide fietsers afhouden van de gedachte om onder het tunneltje door te gaan en dan linksaf te slaan zoals de iPhone nog aangaf en dorpsgenoot Richard van wederom een dorstige fietser te vrijwaren. Gelukkig ben ik een dorpsgenoot en kan altijd een kansje wagen.

Jaap van Leverink

De oude bakkerij, vervolg

Naar aanleiding van Jaco Bakker's stuk "De oude Bakkerij" uit het decembern timer van vorig jaar kreeg de redactie een mail van de heer Henk Oortwijn met extra informatie over de geschiedenis van de Bakkerij van de familie Oortwijn.

Henk kreeg de Wkd'er van zijn neef Henk, hierbij de reactie van Henk;

Dank voor het artikel in de WKD-er. Ik heb het gekopieerd en stuur je het blad weer terug. Ik had de bakkerij graag nog in lege toestand gezien. Ik heb de bakkerij in 1983 opgemeten en er een opmeettekening van gemaakt voor de tachtigste verjaardag van mijn vader. In de tekening heb ik de toestand gereconstrueerd zoals ik die als kind nog kende. De pomp in de keuken, geen w.c. in huis maar het huisje boven de sloot, een opkamer met een kelder er onder. De opkamer was de slaapkamer van oom Piet en tante Suus en grensde aan de woonkamer. Vlak na de oorlog hebben ze een w.c. en een douche ingebouwd en de vloer van de opkamer gesloopt. De vloer van de woonkamer werd doorgetrokken naar de slaapkamer en de kelder zullen ze dichtgegooid hebben. De ramen van de woonkamer werden ook veranderd. Bij de opmeting zag ik in het woonhuis nog een balk met een zeventiende-eeuws sleutelstuk. In het kamertje op de zolder was nog de dakopening aanwezig die voor mijn vader was gemaakt. Hij sliep in dat zolderkamertje, de ventilatie was nodig voor de genezing van zijn TBC. Het rek waarover je belde was, samen met een tweede rek, de plaats waar de broodspanen op werden gelegd. De oven werd oorspronkelijk gestookt op houtmot. Een nogal brandgevaarlijke brandstof. Aan het eind van de oorlog werd de oven gestookt op de boomstammen uit de Beemster. Na de oorlog ging oom Piet op gas over. Ik heb oom Piet nog wel geholpen met koekjes bakken. In het artikel was de schrijver verbaasd dat in het kleine oventje het brood voor heel West-Knollendam werd gebakken. Er werd echter niet alleen voor West-Knollendam gebakken. Onze opa roeide naar de Stierop om bij boeren daar brood te bezorgen, mijn vader ging dan mee en werd in Markenbinnen afgezet. Daar ventte hij bij een paar klanten, terwijl de neef van opa daar bakker was. Er zullen ook andere

bakkers in Westknollendam bezorgd hebben. Er werd vaak op de lat gekocht. Dat kon wel oplopen tot een jaar. Het is een keer gebeurd dat opa bij een gezin kwam om eens af te rekenen en toen een klap in zijn gezicht kreeg. Als mensen grote schulden hadden kochten ze bij een andere bakker.

Onze betovergrootvader Hein kocht de bakkerij in 1876. In dat zelfde jaar overleed hij. Onze overgrootvader Maarten was in 1872 getrouwd met Hillegonda Rol. Hij werd bakker in Westzaan. Het oudste kind van hen heette Hein. Hij werd geboren in 1873 en overleed in 1875. In dat jaar werd onze oudoom Piet geboren. Onze opa werd in 1876 in Westzaan geboren en moest natuurlijk weer Hein heten. Hij was één van de twaalf Heinen. Oom Hein Beets was daar ook één van. Na de geboorte van onze opa zullen Maarten en Hillegonda de bakkerij in Westknollendam hebben overgenomen. De foto die bij het artikel was geplaatst heb ik als origineel. Hij hing, ingelijst, in de bakkerij. In de jaren zeventig heb ik hem uit de lijst genomen en met een macrolens gefotografeerd. De foto zal in 1897 zijn genomen, toen ze vijftienvintig jaar getrouwd waren. Alle kinderen die op de foto staan heb ik goed gekend. Op de foto zie je de aanzet van het mooie versierde boeiboord. Oom Piet heeft alle krullen er af laten zagen, ze waren maar lastig in het onderhoud. Opa en oma trouwden in 1902. Maarten en Hillegonda verhuisden toen naar het zeventiende-eeuwse huisje dat naast de bakkerij stond, bij de kleine dam. Mijn vader kende het huisje goed. Het had een dubbele smuiger met tegels waarop bijbelse voorstellingen stonden. Ik heb nog een foto van mijn vader, jouw vader en oom Piet waarop je ook de achtergevel van het oude huis ziet. Naast hun zit onze

oudtante Wijntje. Wijntje was niet helemaal goed bij haar verstand. Ze woonde daarom nog bij haar ouders. Het houten huis is gesloopt, het zou nu beslist een rijksmonument zijn. De grote vraag is altijd geweest; waar zijn die mooie tegels gebleven? De één zei dat ze verkocht zijn, de ander dat ze in de regenput zijn gegooid.

Overgrootvader Maarten hield koeien in de stal achter de bakkerij. Samen met zijn dochter Wijntje ventte hij de melk uit. Tante Suus vertelde dat ze had gehoord dat er wel eens druppel aan zijn neus hing, recht boven de melk.

Behalve de vraag; waar zijn de tegels gebleven is er ook de vraag, waar is de Assendelver kast gebleven? Mijn vader vertelde dat hij zijn huiswerk deed aan de Assendelver kast. Die kast schijnt vóór de oorlog aan het Openlucht-museum in Arnhem te zijn gegeven, in ruil voor een gepolitoerde eiken linnenkast. Die linnenkast stond op de logeerkamer van opa en oma, met een paar herderinnetjes er bovenop. Toen ik in Delft studeerde en oma naar Purmerend verhuisde heb ik de kast gekregen. Ik heb er van alles mee uitgevoerd, maar uiteindelijk heb ik hem, toen we in de Coenhaven woonden, met glas helemaal afgekrabd. Hij staat nu bij ons in de slaapkamer. Of de Assendelver kast aan het Openluchtmuseum is gegeven is niet na te gaan. Die kasten zijn uiterst zeldzaam. Het Rijksmuseum heeft er een en ook het Westfries Museum in Hoorn.

Het is een heel verhaal Henk, maar zo weet je wat meer over de geschiedenis van de Oortwijnen in de bakkerij. Ik heb kopieën van deze brief aan Piet en Vera, Greetje en Jan en Ria gestuurd.

Hartelijke groet, ook van Lenie, Henk.

De bakkerij in juni foto Jaco Bakker

Een opknapbeurt

Afgelopen winter heeft de gemeente veel straatwerk rond de Bakkerstraat opgeknapt en dat is een hele verbetering geworden. Ook het grasveld is op de schop gegaan en voorzien van drainage, opgehoogd, gevlakt en opnieuw met gras ingezaaid. De droogte heeft niet meegewerkt om het veld snel groen te laten worden. Daar moeten we dus nog even geduld voor hebben.

Op initiatief van Piet Zwaneveld, Ed Henneken en Cees Al is het monument met de maalsteen (de Kollergang) en de vlaggenmast ook opgeknapt. Dat hebben ze zelf gedaan en op het monument is weer een plaatje met toelichtende tekst geplaatst. Aan de vlaggenmast hangt nu de vlag van West-Knollendam vrolijk te wapperen. Mannen hartelijk dank voor het initiatief en het werk. Het staat er allemaal weer mooi bij. In de volgende WKD-er komt er een artikel over de historie van de Kollergang. Dat wordt op dit moment uitgezocht door Yola van Splunteren, die als lid van de historische vereniging hier speurwerk naar gaat doen.

Update “De Wijk Is Van Iedereen”

Het voedselbos is zo goed als af. Met wijkmanager Monica Briefjes en Patty Vegt, die vanaf het begin betrokken was bij het idee om een Tiny Forest aan te leggen, spreken we er af voor een nabespreking. Wat was “De Wijk Is Van Iedereen” ook alweer voor project? Monica vertelt: “Het ging erom dat een groep willekeurige bewoners werd uitgenodigd om met een budget (€ 75.000) mee te denken over verbetering van hun buurt.”

Van de 30 ingelote burgers kwamen er acht opdagen. Door hen werden de ideeën bedacht. De meeste daarvan gingen over de openbare ruimte. Monica: “Wel een signaal hoe burgers de overheid zien. Ze hadden ook kunnen denken aan maatschappelijke ondersteuning, voorzieningen voor ouderen, in een dorp als WKD ook een interessant onderwerp, maar dat werd niet genoemd. Of jongerenbeleid, hoe zorgen we er voor dat ze niet ontsporen, hun talenten kunnen ontwikkelen.” Inmiddels is een selectie van de ideeën van de groep uitgevoerd.

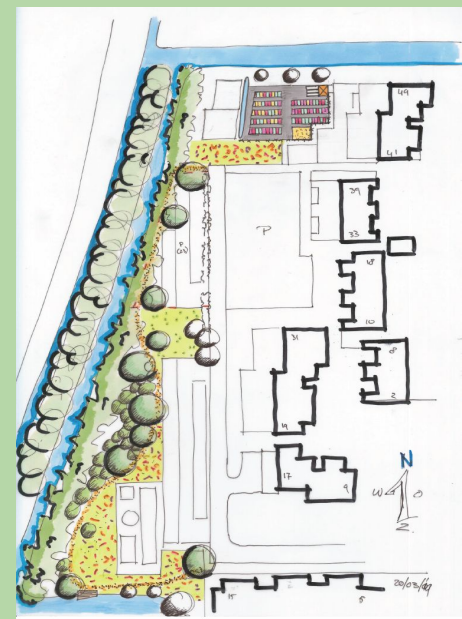
Er kwam een picknick-tafel langs de N246 en een vissteiger aan het water tussen het Amfibieplein en de sportvelden. Verder zijn de bestrating, een nieuwe schuur en sanering van de schooltuinen meegenomen. Hoofproject: de “Groenstrook als Voedselstrook voor de wijk” waar we nu doorheen wandelen. Met voedsel voor mens en dier. Meer dan een strook is het inderdaad niet... Langs het houtsnipperpad een rand opgeschoten gras met wilde bloemen, een aantal bessenstruikjes, hier en daar een jong boompje. Sommige hebben het overplanten niet overleefd, maar de gemeente zal het gebied een jaar lang onderhouden en dode beplanting vervangen. Grote stukken ingezaaid “bloemrijk gras voor bijen en vlinders” zijn recent gemaaid: door een havenbedrijf met een aangrenzend parkeerterrein, door bewoners en door de gemeente zelf.

Ik zie al meer grofvuil dan de vorige keer dat ik er kwam kijken. Sporen door de tuin verraden de aanwezigheid van speelse honden en/of kinderen, koolzaad en klaprozen liggen er geknakt bij. Bij de speeltoestellen zijn berenklauwen gemaaid die midden op het pad opgekomen waren. Die groeien als kool, over een maand of zo zal het pad alsnog verdwijnen onder deze prachtige, maar bij aanraking nare blaren veroorzakende exoten.

De gemeente had de grond tot één meter diep zullen bewerken maar het lijkt er op dat dat hier niet gebeurd is. Wat zal er uiteindelijk van deze strook terecht komen? Je mag een gegeven paard niet in de bek kijken maar veel vertrouwen heb ik er nog niet in. Hoe gaan wij er zelf mee om? Wordt het weer de dumpplek die het was? Wie zorgt voor het onderhoud als de gemeente er over een jaar mee stopt? Zullen maaiers leren waar de grens ligt van wat gemaaid moet worden? Ik heb er een hard hoofd in. Om dit gebiedje te waarderen zullen we het allereerst moeten leren kennen.

Wat dat betreft: komt er een officiële presentatie van het gebied aan het dorp? Monica: “We hadden de opening al willen vieren maar dat ging door corona niet door. Ik heb met mijn collega’s afgesproken dat we het na de vakantie feestelijk kunnen openen. Mogelijk in september omdat de school dan ook weer open is, die willen we er ook bij betrekken omdat de schooltuin ook in het project zit.”

Daar houden we haar aan. De wandeling zit er weer op, onze wegen scheiden zich en ik ga naar huis om dit stuk te schrijven. Daar bedenk ik me, tijdens het schrijven, dat een plek eigenlijk pas bestaat in de beleving van het dorp als het een naam heeft. Daarom een oproep: stuur een passende/pakkende naam naar onze redactie. Wellicht is er nog een restje over van het budget van € 75.000 om een bordje met die naam bij het parkje te laten plaatsen. De winnaar mag dan wat ons betreft bij de onthulling van het bordje op de foto in de WKD'er.

Jaco Bakker

TGL.

TEGELS & TEGELZETTERS

Showroom:
Eendrachtstraat 8 Wormer
075 657 1310

TBP

TBP BOUW BV

Vaartdijk 1 • 1521 HR Wormerveer
075 657 37 50 • info@tbpbouw.nl

EETCAFÉ

**Heerlijk lunchen of
dineren in
The Old Rooster**

Een unieke eetgelegenheid.
Op een prachtige plek in
West Knollendam ligt ons
eetcafé The Old Rooster. Wij
bieden in een rustige sfeer
de gelegenheid voor een
gevarieerde lunch of diner.

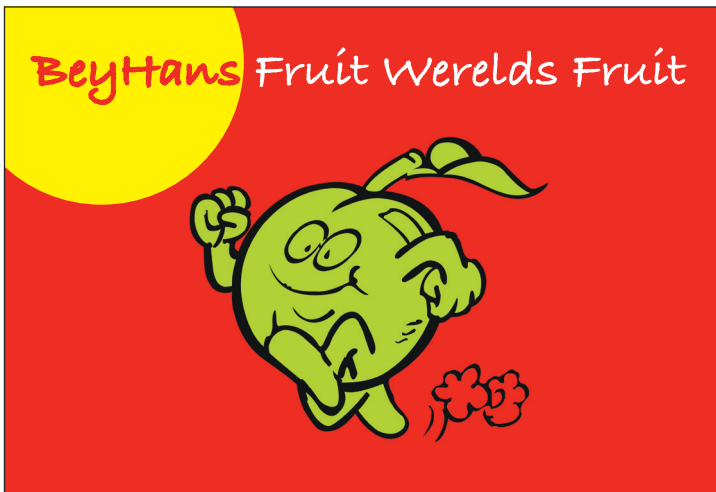
Westknollendam 64 West-Knollendam
075-7721675 INFO@THEOLDROOSTER.NL
THEOLDROOSTER.NL

PETER PRUIJ TECHNODIENST

LASSEN METAALWERK MOTOREN DIESELS BOTEN

West Knollendam • p.pruim3@kpnplanet.nl • 06 22 50 53 36

BeyHans Fruit Werelds Fruit

LARS BOOT

woning- en projectstoffering

VAN DER HAAS
onderhoudswerken

Euro-Toilet

Huur Mobiel Sanitair zonder zorgen!

SAMEN ONDER ÉÉN DAK:

Pedicuresalon Tien Tenen

Tel.: 06 - 22140052

JEAN D'ARCEL
COSMETIQUE

Schoonheidssalon Linda

Tel.: 06 - 20079326

Kapsalon Markthof

Tel.: 06 - 19540785

Marktstraat 89 • 1521 DX Wormerveer

**Zaanbocht
Apotheek**

Zaanweg 112, 1521 DR Wormerveer

SAENKANTER WORMERVEER